

فوتبال زوار در فته و کاندیداها آن

کمتر از ۲۰ روز دیگر با برگزاری مجمع انتخاباتی، تکلیف مدیریت فوتبال ایران مشخص میشود. با نزدیک شدن به روز برگزاری که ۱۱ اسفندماه میباشد فضای حاکم بر انتخابات مبهم و سؤالبرانگیز میشود و هر روز شایعه‌ای در اطراف این مجمع و کاندیداها آن به گوش میرسد.

خبرهای منتشرشده نشان میدهد که مهدی تاج، حیدر بهاروند و امیر عابدینی سه کاندیدای تأیید صلاحیت شده برای حضور نهایی در مجمع انتخاباتی هستند و دو نامزد ردصلاحیت شده یعنی علی کفاشیان و عزیزی خادم نیز با اظهارات اخیر وزیر ورزش و جوانان مبنی بر لزوم رقابتی شدن انتخابات فدراسیون فوتبال برای بازگشت امیدوار شده‌اند.

حالوروز کاندیداها و سوابق و پیشینه آنها از نظر برخورداری از پرونده مفتوح، چندان رضایت‌بخش نیست. از طرف دیگر کارنامه آنها نشان میدهد که در عرصه مدیریت فوتبال در مقطعی که مسئولیت داشته‌اند چندان موفق عمل ننموده‌اند. در این میان به نظر میرسد که برخی از کاندیداها نیز با مأموریت خاص به میدان رقابت قدم گذاشته‌اند تا در نهایت به نفع رئیس خود کناره‌گیری نمایند و شانس انتخاب عزیزشان را بالا ببرند.

وقتی در روزهای آغازین هفته خبر رد صلاحیت مهدی تاج از سوی نهادهای امنیتی منتشر شد بلافاصله فدراسیون نشین‌ها برای تکذیب آن دست‌به‌کار شدند و در این راستا هدایت ممبینی دبیرکل فدراسیون با بیان این‌که اسامی کاندیداها نهایی به فیفا و کنفدراسیون آسیا و اعضای مجمع فرستاده شده این شایعه را تکذیب کرد.

به نظر کسانی که سالها بر سرنوشت فوتبال ایران خیمه زده‌اند هرگونه برخورد حاشیه‌ای با مجمع و کاندیداها آن دشمنی و عناد با فوتبال است. گویا سالهاست که سرقفلی سرنوشت این رشته به نام تنی چند زده شده‌است و به جز آنها کسی که بخواهد حتی رؤیای مدیریت فوتبال را در سر بپروراند محکوم به شکست و فنا خواهد بود.

آیا افرادی حوطلب و دلسوز ورزش از اعضای مجمع پیدا خواهند شد که

از این کاندیداها در مجمع و با صدای رسا بپرسند که نمونه‌هایی از اقدامات مؤثر، نوآوری‌ها و موفقیت‌های خود در دوران مدیریت‌شان را بیان کنند؟ آیا اگر کارایی‌ها و لیاقت‌ها را در نظر بگیرند رأی دادن به افراد دارای کارنامه مردودی می‌تواند قابل‌قبول باشد؟

در کنار کاندیداها ریاست، نظر به اسامی کاندیداها هیئت‌رئیس نیز خالی از لطف نیست. آن‌هایی که توان و قدرت اداره امور بخش کوچکی از این فوتبال در زوار دررفته را نداشته‌اند خود را حایز شرایط برای عضویت در هیئت‌رئیس دانسته و کاندیداتوری خود را با افتخار اعلام کرده‌اند.

گاهی وقت‌ها انسان فکر می‌کند که تعدادی از این کاندیداها برای کامل کردن مأموریت خود در راستای نابودی فوتبال می‌خواهند دایره مسئولیت‌شان را گسترش بدهند و تصمیمات خانمان‌سوز را در سطح گسترده‌ای اجرایی نمایند.

به‌هرحال باید منتظر ماند و سرانجام کار تعیین تکلیف فوتبال ایران را به نظاره نشست. گویا در فوتبال ما معیار برای ماندن، بالا رفتن و صاحب قدرت شدن نه کارایی بلکه عدم توانایی و میزان ضربه زدن به فوتبال می‌باشد.